

MOJA KUĆA KARANTENE

U karanteni, odnosno izolaciji nijednome čovjeku ne može biti lako, pogotovo ako je sam. Na početku nam se možda može svidjeti taj odmor sa samim sobom, no nakon nekog vremena, svakome počne faliti društvo i vanjski svijet. Za oko mi je zapeo i jedan vrlo zanimljivi članak. Novinar je pisao o tome kako se pretpostavlja da će kada ova karantena završi i kada se svijet zaista vrati u normalu, psihijatri, psiholozi i svi stručnjaci kojima je u centru pažnje proučavanje ljudskog uma, imati puno više posla i problematičnih slučajeva nego prije. Uzrok tog problema je baš ta samoća, izoliranost od vanjskog svijeta te potpuna izloženost samome sebi i vlastitim mislima. Stoga, kako bi se izbjegao taj problem, potrebno je i dobro društvo da bi naše psihičko stanje ostalo stabilno, a baš je taj odabir društva glavni dio ovog zadatka.

Moram priznati da mi nije mi bilo lagano donijeti odluku koju kuću karantene bih izabrala jer je uistinu važno odabrati pravo društvo za takvu neobičnu i kompliciranu situaciju. Zato sam odlučila da je najbolje ići sistemom eliminacije, odnosno prvo odabrati kuće u kojima su likovi s kojima sigurno ne bih htjela biti izolirana više od mjesec dana. Dakle, čim sam vidjela da se u petoj kući nalazi Mika, shvatila sam da ona ne dolazi u obzir. Mika iz Velegradskog podzemlja je pijanac i neradnik koji je toliko tukao svoju ženu Luciju i njihovu djecu da je naposljetku na smrt pretukao svoju kćer, stoga mi tu kuću nije bilo teško eliminirati. Šesta kuća mi se učinila zanimljivom zbog Parvane, glavne junakinje romana Djevojčica iz Afganistana. Ona je mojih godina te bih voljela slušati njezine priče i iskustva iz Afganistana. Pomislila sam da bi mi bilo zanimljivo pričati i s Malim Princem, no zatim sam shvatila da posebno tada, moj i njegov način razmišljanja ne bi bili kompatibilni te ne bih mogla shvatiti neke njegove zahtjeve poput crtanja ovce jer u tim uvjetima jednostavno ne bih bila otvorena za tako nešto. Smatram da je u takvoj situaciji najbolje biti s nekom prije svega duhovitom, zanimljivom i pozitivnom osobom koja će svojim dobrim smislom za humor potaknuti druge da ne misle toliko o negativnim stvarima te da im se ti problemi ne čini toliko veliki i teški. Iz tog razloga, moja odluka pala je na drugu kuću. Smatram da bi mi s likovima iz književnosti koji se nalaze u njoj bilo uzbudljivije nego s onima iz drugih kuća, a tada, u karanteni je doista najbitnije

da atmosfera bude dobra i vesela. Naime, u drugoj kući nalazi se Adrian Mole, mojih je godina te koliko sam shvatila, poprilično je jednostavna osoba, stalno o nečemu promišlja i kaže, odnosno u svoj dnevnik napiše ono što misli i ono najvažnije, zna se nositi sa životnim nedaćama te ih ne shvaća kao kraj svijeta, niti misli da je sve gotovo, već voli pričati o njima, ali se ipak previše ne zamara. Ponašanje njegovih roditelja poprilično je problematično, njegova majka je ostavila njega i njegovog oca te pobjegla s gospodinom Lucasom. Adrianov otac je alkoholičar te se zato ponaša podosta nemarno i grubo prema drugima pa tako i prema Adrianu. No, njega to odveć ne brine te se radije posvećuje sebi i svojim mislima i problemima. Osim Adriana Molea, tu je i Julija iz slavne tragedije Romeo i Julija Williama Shakespeara. Jest da u čitanju tragedije nisam odveć uživala, ponajviše zbog starinskog govora kojim je pisan, no rado bih, kada bi mi se pružila prilika, osobno pričala s Julijom. Mene jako zanima povijest i sve što ima veze s njom, a vrijeme radnje tragedije jest upravo šesnaesto stoljeće. Voljela bih kada bi mi Julija pričala o tadašnjim običajima, kulturi, ponašanju, odijevanju, obrazovanju i još mnogočemu drugome. U drugoj kući također su smješteni Rutvica iz poznate bajke Ivane Brlić-Mažuranić – Bratac Jaglenac i sestra Rutvica te kraljević Kaspijan iz isto tako vrlo dobro znanog serijala knjiga Kronike iz Narnije. Kraljević Kaspijan dojima mi se kao tipičan kraljević svake druge bajke za koju znam. Hrabar je, plemenit, ustrajan te je pojam žustrine, želje i težnje za jasnim ciljem. No, usprkos svemu tome, ja sam tip osobe koji će radije satima slušati Juliju i njezinu životnu priču iz šesnaestoga stoljeća, nego kraljevića Kaspijana i njegova iskustva i doživljaje s vješticama i mitskim bićima. Rutvica pak, je mlada djevojčica koja je kasnije postala mlada kneginja jer se udala za kneževića Relju. Voljela je svoga brata Jaglenca, ponajviše otkako su ostali siročad. Bila je vrlo mudra i dosjetljiva te je istinski vjerovala kako će se nekim čudom spasiti od života u Kitež-planini. Ni u jednom trenutku nije prestala vjerovati u sebe i u to da će joj se dobrota jednog dana isplatiti. Kroz sve nedaće išla je čistog srca i s nekom blaženom dječjom nevinošću pa nekada i naivnošću. Zaista cijenim te Rutvičine osobine i smatram da su od velike važnosti te bi uz Juliju bilo lijepo imati još jednu žensku osobu u takvoj situaciji.

Uzevši sve u obzir, drugu kuću izabrala sam zato što smatram da se u njoj nalaze najzanimljiviji likovi s kvalitetnijim te meni važnijim osobinama od onih koje imaju likovi u preostalim kućama. I uostalom, izuzev Julije, ničija priča nije bila tragična te atmosfera ne bi bila depresivna kao s na primjer Anom Frank te nitko od likova iz druge kuće nije bio odgovoran za ičiju tragičnu sudbinu. Smatram da bi mi s kraljevićem Kaspijanom, Rutvicom, Adrianom Moleom i Julijom bilo doista zanimljivo, neobično i uzbudljivo te bih vrlo rado voljela provesti neko vrijeme s njima, ne možda nekoliko mjeseci, ali bih ih, kada bi mi se pružila prilika, vrlo rado voljela upoznati.

Karla B., 8. b

Karla Biličić, 8. b